

Az etika partizánja

Ötven éve halt meg Lukács György

FEUILLETON - LXV. évfolyam, 22. szám, 2021. június 4.

Jelen sorok írója arra a kérdésre, hogy lehetséges-e a bolsevizmusnak etikája, tagadó választ adna. Lukács György életútja azonban azt tanúsítja, hogy az etika nem csupán mint diszciplína jelentkezik az életben, mert mint ilyen a marxizmuson belül nem valósítható meg, és erre ismételtén a lukácsi életpálya a legjobb példa: egész életében egy etika kidolgozása lebegett a szeme előtt, és, nem véletlenül, csakis töredékek és előmunkálatok készültek el belőle. Ám: ha a kérdést úgy tesszük fel, hogy lehetséges-e akár kommunistaként *törekedni a tisztességes magatartás maximájának betartására*, nos, akkor az a válaszom, hogy *igen, lehetséges*. „Az etika iránti érdeklődésem vezetett el a forradalomhoz” - mondja Lukács élete végén. Az alábbiakban Lukács György életútjának néhány példáján azt kívánom demonstrálni, hogy Lukács kanyargós filozófusi és ideológusi, sőt némelykor politikusi pályáján nagyon nehéz, sőt életveszélyes helyzetekben is a *tisztesség maximája szerint viselkedett, de legalábbis törekedett erre*.